

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Alexandru Teacă împotriva Procuraturii Anticorupție, intervenient accesoriu
Paic Mihail

(anularea sechestrului aplicat pe mijloacele bănești)

împotriva deciziei din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru

(dosarul nr: 2ra-933/25
Nr. PIGD 2-22073199-01-2ra-24122025)

Acțiunea de ridicare a sechestrului poate fi contestată cu apel. Decizia instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Brăgaru)
Curtea de Apel Centru (jud. R. Pulbere, R. Pascari, A. Malii)

5 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Gheorghe Postolachi, în interesele lui Alexandru Teacă,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 mai 2022, Alexandru Teacă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Anticorupție, intervenient accesoriu Paic Mihail, solicitând anularea sechestrului aplicat asupra mijloacelor bănești în sumă de 70 lire sterline, 7 185 euro și 2 165 dolari SUA, dispus prin încheierea Judecătoriai Chișinău din 4 decembrie 2018 asupra bunurilor ridicate în cadrul percheziției efectuate la 5 iunie 2018, precum și obligarea organului de urmărire penală la restituirea acestor sume.

2. Reclamantul a indicat că la 5 iunie 2018, în cadrul cauzei penale nr. *****, la domiciliul situat în mun. Chișinău, str. ****nr. ****, ap. ****, a fost efectuată o percheziție, în urma căreia au fost ridicate mijloacele bănești menționate și un telefon mobil de model Iphone 5S. A susținut că sumele de bani îi aparțineau personal și că nu avea calitate procesuală în cauza penală în care Paic Mihail era cercetat.

3. Reclamantul a menționat că încă în cadrul percheziției atât el, cât și Aliona Teacă și Mihail Paic au declarat că mijloacele bănești nu aparțineau lui Mihail Paic. A susținut că banii au fost depistați în camera sa personală și că proveneau din venituri salariale, activitatea desfășurată în cadrul programului Work and Travel, economii personale și o donație primită de la bunica sa.

4. A indicat că la 12 septembrie 2018 a solicitat Procuraturii Anticorupție restituirea mijloacelor bănești, anexând înscrisuri privind proveniența acestora, inclusiv acte privind veniturile salariale pentru anii 2015–2017, extrase bancare, documente privind retrageri de numerar, precum și ordinul de eliberare a sumei de 3000 euro oferită de bunica sa.

5. A susținut că prin ordonanța procurorului Mariana Botezatu din 28 septembrie 2018 și prin ordonanța adjunctului procurorului-șef Adriana Bețișor din 7 noiembrie 2018 cererile sale au fost respinse fără examinarea efectivă a provenienței sumelor și fără combaterea probelor prezentate.

6. Reclamantul a indicat că ulterior, la 4 decembrie 2018, ofițerul superior de urmărire penală Ruslan Grati a dispus aplicarea sechestrului asupra sumelor de bani, apreciindu-le drept bunuri aparținând lui Mihail Paic în calitate de beneficiar efectiv, deși la materialele cauzei existau declarații privind apartenența sumelor și alte înscrisuri referitoare la proveniența acestora.

7. A mai indicat că plângerile formulate împotriva actelor procesuale emise în cadrul procedurii penale au fost respinse, iar în cadrul examinării acestora s-a reținut că problema apartenenței bunurilor și a scoaterii de sub sechestrul urma să fie soluționată în procedură civilă în temeiul art. 209 alin. (2) din Codul de procedură penală.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2024, acțiunea a fost admisă. S-a anulat sechestrul aplicat în baza ordonanței din 4 decembrie 2018, autorizat prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, asupra mijloacelor bănești ridicate în cadrul percheziției din 5 iunie 2018.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 10 aprilie 2024, Procuratura mun. Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia Curții de Apel Centru din 15 aprilie 2025, s-a admis apelul declarat de Procuratura mun. Chișinău, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2024 și s-a adoptat o nouă hotărâre, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Teacă Alexandru împotriva Procuraturii Anticorupție, intervenient accesoriu Paic Mihail, cu privire la anularea sechestrului aplicat asupra mijloacelor bănești.

11. Instanța de apel a reținut că prima instanță nu a dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor administrate și a apreciat incorect materialul probator.

12. Instanța de apel a constatat că aplicarea sechestrului reprezenta o măsură prevăzută de lege, dispusă în scopul asigurării unei eventuale confiscări speciale sau extinse și garantării executării pedepsei amenzii și că măsura urmărea un scop legitim.

13. Instanța de apel a reținut că încheierea prin care s-a autorizat aplicarea sechestrului a fost examinată și menținută anterior în procedura penală și că aceasta continua să producă efecte juridice.

14. Totodată, instanța de apel a considerat că Alexandru Teacă nu a demonstrat proveniența licită a mijloacelor bănești și că probe concludente în acest sens nu au fost prezentate.

15. Instanța de apel a concluzionat că măsura sechestrului reprezintă o măsură procesuală temporară, proporțională scopului urmărit și că ingerința în dreptul de proprietate era justificată de necesitatea asigurării desfășurării procesului penal.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 18 decembrie 2025, avocatul Gheorghe Postolachi, în interesele lui Alexandru Teacă a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 15 aprilie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2024, casarea deciziei și remiterea cauzei spre rejudecare instanței de apel în alt complet de judecată.

17. Recurentul a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a), b), c) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel a interpretat legea contrar jurisprudenței uniforme și a pronunțat o decizie arbitrară prin aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

18. Sub aspectul interpretării normelor de drept, recurentul a susținut că instanța de apel a examinat cauza exclusiv prin prisma legalității abstracte a măsurii asigurătorii prevăzute de art. 202 și art. 203 din Codul de procedură penală, fără a examina fondul raportului litigios privind apartenența bunurilor sechestrate. A menționat că, potrivit vechii redacții a art. 209 alin. (2) din Codul de procedură penală, precum și potrivit îndrumărilor date anterior în procedura penală, litigii privind bunurile pretins aparținând unor terți urmau a fi soluționate în procedură civilă. În opinia sa, instanța de apel a golit de conținut remediul civil prevăzut de lege, transformându-l într-un control formal asupra măsurii procesual-penale.

19. Recurentul a susținut că instanța de apel a ignorat împrejurarea că nu are calitate de bănuț, învinuit sau inculpat în cauza penală și că nu dispune de un alt remediu efectiv în cadrul procedurii penale. A invocat că, prin soluția adoptată, instanța a creat o situație în care problema apartenenței bunurilor nu a fost examinată efectiv nici în procedura penală și nici în cea civilă.

20. În ceea ce privește aprecierea probelor, recurentul a susținut că instanța de apel a ignorat probele administrate în primă instanță referitoare la proveniența și apartenența sumelor de bani ridicate. A indicat că la dosar existau extrase bancare, acte privind veniturile salariale din anii 2015–2017, documente privind veniturile obținute în cadrul programului Work and Travel, ordinul de eliberare a numerarului în sumă de 3000 euro din partea bunicii sale, precum și alte înscrisuri privind retragerile bancare și economiile personale.

21. Totodată, recurentul a invocat că instanța de apel nu a analizat declarațiile martorilor Caranic Denis, Teacă Aliona și Paic Mihail, care, potrivit afirmațiilor sale, confirmau că mijloacele bănești aparțineau lui Teacă Alexandru și că acestea

au fost ridicate din camera sa personală. A susținut că instanța de apel a concluzionat în mod formal că proveniența licită a sumelor nu a fost demonstrată, fără a combate punctual concluziile și analiza realizată de prima instanță.

22. Recurentul a mai susținut că instanța de apel nu a explicat în ce constă concret aprecierea eronată a probelor de către prima instanță și nu a motivat de ce materialul probator administrat ar fi insuficient pentru confirmarea dreptului său de proprietate. În opinia sa, motivarea deciziei are un caracter formal și reproduce în mare măsură argumentele invocate de apelant, fără examinarea efectivă a circumstanțelor cauzei.

23. Separat, recurentul a invocat aplicabilitatea art. 432 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, susținând că, potrivit art. 209 din Codul de procedură penală în redacția aplicabilă la momentul depunerii acțiunii, hotărârea privind scoaterea bunurilor de sub sechestru putea fi atacată cu recurs în termen de 10 zile, iar Procuratura mun. Chișinău a contestat hotărârea primei instanțe prin apel, depus la 10 aprilie 2024, la 30 de zile de la pronunțarea hotărârii din 11 martie 2024.

24. Recurentul a invocat și încălcarea dreptului său de proprietate și a dreptului la un proces echitabil, susținând că menținerea sechestrului asupra mijloacelor bănești pe o perioadă de aproximativ șapte ani, în lipsa unei hotărâri penale definitive și în lipsa unor probe privind proveniența infracțională a sumelor, constituie o ingerință disproporționată în dreptul său de proprietate garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. A mai invocat că instanța de apel nu a pus în balanță interesul public urmărit prin aplicarea sechestrului și interesul său patrimonial și nu a examinat proporționalitatea măsurii în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Articolul 433 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5).”

26. Articolul 202 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală:

„(1) Organul de urmărire penală, din oficiu, sau instanța de judecată, la cererea motivată a părților, poate lua, în cursul procesului penal, măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, de acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată.

(2) Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată, constau în sechestrarea bunurilor mobile și imobile în conformitate cu art.203-210.”

27. Articolul 205 alin. (1) din Codul de procedură penală:

„(1) Punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau de către instanță numai în cazurile în care există o bănuială rezonabilă că bunurile urmărite vor fi tănuite, deteriorate sau cheltuite.”

28. Articolul 209 alin. (2) din Codul de procedură penală (redacția din 14.03.2003):

„(2) Alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul care consideră că punerea sub sechestru a bunurilor lor este efectuată ilegal sau neîntemeiat sânt în drept să ceară organului de urmărire penală sau instanței să scoată bunurile de sub sechestru. În cazul în care acestea refuză să satisfacă rugămintea sau nu au comunicat persoanei respective despre soluționarea cererii timp de 10 zile din momentul primirii ei, persoana este în drept să solicite scoaterea bunurilor de sub sechestru în ordinea procedurii civile.”

29. Articolul 164 alin. (4) din Codul de executare:

„(4) Acțiunea de ridicare a sechestrului depusă de terți se examinează în procedură contencioasă în condițiile Codului de procedură civilă. Hotărîrea judecătorească poate fi contestată cu apel. Decizia instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.”

30. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Gheorghe Postolachi, în interesele lui Alexandru Teacă, Completul de judecată reține că verificarea existenței dreptului la recurs constituie o chestiune prioritară, care precede examinarea criticilor formulate pe fondul cauzei.

32. Din materialele cauzei rezultă că obiectul litigiului îl constituie anularea sechestrului aplicat asupra sumelor de 70 lire sterline, 7 185 euro și 2 165 dolari SUA, ridicate în cadrul percheziției din 5 iunie 2018, precum și restituirea acestora reclamantului.

33. Acțiunea a fost formulată de Alexandru Teacă care pretinde că bunurile sechestrate îi aparțin cu drept de proprietate, în temeiul art. 209 alin. (2) din Codul de procedură penală, în redacția aplicabilă la data sesizării instanței.

34. Din dispoziția art. 209 din Codul de procedură penală rezultă că, ridicarea sechestrului se exercită printr-o acțiune civilă în procedură contencioasă.

35. Totodată, Codul de procedură civilă nu reglementează distinct procedura de ridicare a sechestrului, însă această modalitate procesuală se regăsește în dispozițiile art. 164 din Codul de executare, care vizează procedura de ridicare a sechestrului în privința măsurilor de asigurare aplicate indiferent de autoritatea emitentă.

36. Aplicabilitatea acestei norme nu este exclusă în cazul sechestrului instituit în cadrul procesului penal, atât timp cât persoana terță își valorifică dreptul la ridicarea sechestrului în procedură civilă. Articolul 164 alin. (4) din Codul de executare prevede expres că acțiunea de ridicare a sechestrului depusă de terți se examinează în procedură contencioasă în condițiile Codului de procedură civilă, iar hotărârea judecătorească poate fi contestată cu apel, decizia instanței de apel nefiind susceptibilă de recurs și fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

37. În cauza de față, recurentul a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a), b), c) și e) din Codul de procedură civilă, referitoare la pretinsa interpretare eronată a normelor de drept, existența unei practici judiciare neuniforme, caracterul arbitrar al aprecierii probelor și alte critici privind soluția instanței de apel.

38. Completul de judecată reține însă că aceste critici nu pot fi examinate în fond, deoarece temeiurile de casare prevăzute de lege pot fi analizate doar în situația în care actul judecătoresc atacat este susceptibil de recurs. Existența dreptului la exercitarea unei căi de atac nu poate fi dedusă din criticile formulate de parte, dar rezultă exclusiv din prevederile legii.

39. În speță, decizia Curții de Apel Centru din 15 aprilie 2025 a fost pronunțată în apel într-o acțiune de ridicare a sechestrului formulată de un terț pretins proprietar. În asemenea cauze, art. 164 alin. (4) din Codul de executare stabilește expres caracterul definitiv și irevocabil al deciziei pronunțate de instanța de apel.

40. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a reținut că dispozițiile art. 164 din Codul de executare, în redacția de la data apariției prezentului raport juridic, erau aplicabile nu doar sechestrului dispuse în procedura de executare, ci și acțiunilor de anulare a măsurilor asigurătorii aplicate în alte proceduri, inclusiv în procesul penal (încheierea CSJ nr. [2ra-1913/21](#)).

41. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că decizia Curții de Apel Centru din 15 aprilie 2025 nu este susceptibilă de recurs, iar cererea de recurs declarată împotriva acesteia de către avocatul Gheorghe Postolachi, în interesele lui Alexandru Teacă este inadmisibilă.

42. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a¹) din Codul de procedură civilă, art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Gheorghe Postolachi, în interesele lui Alexandru Teacă.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat